

GÖTEBORGS 8:E BAPTISTFÖRSAMLING

PASTORERNAS SVINDLANDE UPPDRAG

Apostlagärningarna 20:28-31 • Predikan G8B 2020-08-30 (Frälsis Mölndal) • Johnny Lithell

INLEDNING

När vi nu fortsätter vår serie om församlingens skönhet går vi in i en ny fas, kan man säga, där vi blir lite mer konkreta. Vi började med att titta på olika frågor som hade med församlingens väsen att göra – om församlingens enhet och helighet och apostolicitet, och på saker som kännetecknar en sann, biblisk församling, nämligen ett rätt bruk av dop och Herrens måltid och församlingsdisciplin. Nu har vi börjat att titta på församlingens *ordning* – Jonah har predikat om medlemskap och nu kommer jag att ge två predikningar om äldste och i nästa vecka om diakoner, om Herren vill.

Både medlemskap och äldste och diakoner är viktiga pusselbitar att ha med när vi talar om församlingens skönhet. När det fungerar är det fantastiskt vackert. Och lika vackert som det är när det fungerar, lika fult kan det vara när det inte fungerar. Kanske särskilt när vi talar om äldste, eller pastorer. Det är nog få saker som kan få en församling så snabbt vilse och så totalt korrumpad som ”herdar som bara vallar sig själva” som till exempel profeten Hesekiel säger. Herdar som struntar i sitt bibliska uppdrag och hellre vill bestämma själva vad det innebär att leda Guds församling.

Så när vi nu tittar på vad Bibeln har att säga om saken gör vi det medvetna om att det är en viktig fråga som har stor påverkan i våra kristna liv.

Intro till texten

Bibeln har ganska mycket att säga om de här sakerna och det går inte att ens nämna alla texter i en enda predikan, men jag valde att stanna upp vid texten vi hört från Apostlagärningarnas 20:e kapitel. Där ger aposteln Paulus sitt avskedstal till de äldste i församlingen i Efesos och i bara några verser är det flera bibliska teman som dras samman och ger en vacker bild av dessa pastorers uppdrag i församlingen.

Jag läste inte hela texten som troligtvis bara är en sammandrag av ett längre tal av Paulus, utan vi kommer in ungefär halvvägs. Men det Paulus har försökt göra fram till nu i sitt tal är att göra det tydligt för dem att han har gjort allt han någonsin kunnat göra för att rädda deras själar. Nu träffar han dem för sista gången och han påminner dem att han har kämpat och slitit och gråtit och undervisat. Han har hållit fast vid hela Guds rådslut och har inte tvekat att undervisa om någonting.

Varför gör han det? För att han vet att det kan finnas falska bröder. Att det kan finnas personer som kanske hade blivit känslomässigt omskakade eller attraherade till församlingssamlingen av andra anledningar, men som egentligen inte är födda på nytt.

Han känner ett konstant ansvar för dem och nu vill han lämna över ansvaret för dem och övriga församlingen till dem själva.

När vi nu kommer in i våra fyra verser är det Paulus övergripande uppmaning till dessa äldste. Han ger en sorts sammanfattning om vad han vill att de ska göra. Det är en vacker och en ansvarsfull bild han målar upp. Och någonting som är anmärkningsvärt med det här kapitlet är att allt som står här går att tillämpa rakt av i våra församlingar här och nu. Det är inte alltid det är så lätt. Särskilt när vi läser Apostlagärningarna gäller det att hålla tungan rätt i mun, men här har vi en text som talar rakt in till oss här och nu. Så låt oss titta på den.

Jag har försökt att strukturera upp den i tre punkter. Det övergripande uppdraget Paulus ger i vers 28 är att de ska ge akt på sig själva och på församlingen. Det är mina två första punkter. Därefter ger Paulus fyra skäl till varför det här uppdraget är så viktigt. Därför blir den tredje punkten egentligen fyra punkter under rubriken ”uppdragets storhet”.

I. GE AKT PÅ ER SJÄLVA

Men vi börjar alltså med den övergripande uppmaningen.

Apostlagärningarna 20:28 (SFB-15)

28**Ge akt** på er själva och hela den hjord där den helige Ande har satt er som ledare, till att vara herdar för Guds församling som han har köpt med sitt eget blod.

Sedan går vi ner till vers 31, den sista versen i stycket, som säger

Apostlagärningarna 20:31 (SFB-15)

31**Var därför vakna** och kom ihåg att jag i tre års tid, natt och dag, aldrig har slutat förmana var och en av er under tårar.

Så stycket börjar och slutar med en och samma uppmaning. Den handlar om vaksamhet; en vaksamhet som gäller både vår moraliska livsstil, men även vår andliga hälsa och den lära vi bekänner oss till.

Det här är Paulus sätt att säga att församlingen alltid i någon mening lever med en hotbild. Satan går aldrig på semester. Inte heller upphör synden att lura vid dörren med begär till dig (1 Mos 4:7). Det krävs bara ett ögonblick av försummelse; ett ögonblick när garden är nere, så är den där. Vaksamhet hör till alla kristnas livsstil, men i synnerhet för en pastor.

Det är alltså Paulus övergripande uppmaning till församlingsledarna. De ska vara vaksamma. Men de ska vara vaksamma på vissa specifika saker. Paulus säger att de ska ge akt på sig själva och på församlingen.

Vad menar han då med att de ska ”ge akt på [sig] själva”? Rent grammatiskt kan det betyda två saker: dels att varje äldste ska rannsaka sig själv och ge akt på sig själv. Han ska noga se sin egen livsföring, sin integritet, sin andliga hälsa och sin trofasthet mot Guds ord. Men det kan också betyda att äldste som grupp ska ge akt på varandra. Att de ska hålla varandra ansvariga och vara väl medvetna om vad som pågår i varandras liv. Jag skulle förmoda att Paulus menar båda dessa saker – både att varje individ ska ge akt på sig själv och att gruppen ska ge akt på varandra.

Äldstes kvalifikationer

Paulus tycks alltså mena att det spelar roll vilken sorts person en äldste är. Bibeln är nästan bara intresserad av pastorns karaktär. I breven till Titus och Timotheos ger Paulus listor på vad som ska känneteckna en församlingsledare.

Läser vi i 1 Tim 3 ser vi att han ska vara *oklanderlig*. Det betyder förstås inte att han ska vara syndfri. I Titus 1 står det att han ska vara förständig, hederlig och gudfruktig. Dessa ligger nära varandra. Det handlar om att han lever ett liv utan någon uppenbar synd. Han är den sortens man från vilken man inte har någon anledning att misstänka några mörka hemligheter. Det är någon man kan lita på, någon som förtjänar församlingens förtroende, vilket också bekräftas av att utomstående har förtroende för honom.

Vidare ska han vara *självbehärskad*. Paulus tar upp en särskild sorts självbehärskning i både brevet till Titus och Timotheos, nämligen att han inte ska missbruka vin eller vara våldsam. Men självbehärsningen ska också förstås bredare. Om han har tendenser till missbruk av något slag är det skäl att inte vara äldste, kanske för att missbruk ofta är sammankopplat med lögn och manipulation vilket vore förödande för både pastorn och församlingen.

Det finns mycket mer att säga, men ett sista karaktärdrag: han ska vara *fridsam* och inte stridslysten eller självgod (1 Tim 3:3; Tit 1:7). Det är inte svårt att förstå varför. Om en äldste återkommande orsakar konflikter i församlingen så är han till större skada än till hjälp.

Det finns, som sagt, mycket mer vi skulle kunna titta på men vi får låta dessa tre sammanfatta något av den karaktär Bibeln målar upp hos en pastor. Oklanderlig och respekterad. Självbehärskad. Fridsam och inte stridslysten.

Men även om Bibeln lägger tonvikten på karaktär så lyfter den faktiskt också fram två färdigheter, två sorters skicklighet som en pastor måste ha.

Dels måste han vara en god lärare. Det ska vi återkomma till om en liten stund. Men huvudtanken är att en pastor måste kunna fostra fram kristen mognad hos medlemmarna i församlingen och det gör han genom olika former av undervisning. För att det ska vara möjligt måste han vara en god lärare. Han måste kunna kommunicera ibland ganska komplicerade saker på ett sätt så att det blir begripligt för den som behöver höra det. Han måste kunna skapa klarhet och inte bidra till mer förvirring.

Den andra färdigheten en pastor måste ha är att han måste kunna leda sin familj. Hans förhållande till sin fru och sina barn, det vill säga, de som känner honom bäst, är ett exempel som visar hur lämpad han är att leda Guds församling. Har han deras respekt? Kan man se ömhet och kärlek i deras relation? Är han en enda kvinnas man? Är han ett tydligt exempel på trohet? Eller finns det en osäkerhet kring honom i förhållande till andra kvinnor om man lyssnar till hans ord? I hans förhållande till sina barn ser vi hans egenskaper som ledare och lärare. Vi vet att det bara är Gud som föder människor på nytt genom den helige Ande så vi måste vara ödmjuka inför om hans barn är födda på nytt. Men har han undervisat dem väl? Har de förstått rent intellektuellt vad den kristna tron handlar om? Vi ser hur han fungerar som ledare i om han har sina barns välvilja och respekt. Verkar det vara ett hem som är på det stora hela fridsamt och harmoniskt där man mognar som människa eller är det ett hem som präglas av kaos och konflikt?

Jag säger detta med stor ödmjukhet och vill än en gång betona att vi inte har rätt att förvänta oss perfektion. Men bibeltexterna leder oss ändå att titta på de här sakerna och se övergripande drag. Paulus säger

1 Timotheosbrevet 3:5 (SFB-15)

”Men om någon inte förstår att ta hand om sin egen familj, hur ska han då kunna ta hand om Guds församling?”

Så Paulus uppmanar alltså församlingsledarna i Efesos att ge akt på sig själva. Därför att det är avgörande för församlingen att ha kvalificerade pastorer. Gud har uttryckligen gett oss bud i vad vi ska titta efter och om vi ser att det finns tydliga brister någonstans står det för mycket på spel för att vi ska riskera församlingens hälsa. Därför är det så viktigt att församlingsledarna ger akt på sig själva och prövar sig själva mot Guds ord.

Men jag måste nog tillägga redan här, att den församling som *har* kvalificerade äldste är en rik församling. De är värda all uppskattning och behöver mycket bön. Nu är ju jag äldste i den här församlingen och det kan verka som att jag framhäver mig själv, men jag vill ändå verkligen uttrycka min stora glädje för mina äldstebröder Matt och Jonah och så småningom också Johannes om han blir invald om ett par veckor. Även om vi inte är överens i alla frågor vi diskuterar är det underbart att få kämpa tillsammans med dessa bröder som till varje pris vill underordna sig Guds ord och vill underordna sig varandra och som brinner för att varje person i församlingen ska växa som kristen och få se mer och njuta mer av vem Gud är.

II. GE AKT PÅ FLOCKEN

Den andra punkten och den andra delen av Paulus övergripande uppmaning i vers 28 är att de ska ge akt på **hela den hjord** där den helige Ande har satt dem som ledare.

Lägg märke till tre saker här. (1) Att församlingen jämförs med en fårahjord. (2) Hjordens herdar är de äldste. (3) Herdarnas ansvar är att ta hand om fåren. Jag läser vers 28 långsamt så att du ser dessa saker.

Apostlagärningarna 20:28 (SFB-15)

”Ge akt på er själva och hela den hjord [församlingen är alltså som en hjord] där den helige Ande har satt er som ledare [så äldste är ledare eller herdar för hjorden], till att vara herdar [detta är ett verb, ”att herda”, vilket innebär ansvaret att ta hand om] för Guds församling som han har köpt med sitt eget blod.

Pastor/äldste/ledare (biskop)

Innan vi går vidare och ställer frågan vad det innebär att ”herda” flokken skulle jag bara behöva kommentera det här med de olika orden Bibeln använder för församlingsledarna. Ordet *pastor* är ett låneord från latinet och betyder ”herde”. Det är ett ord som används om ledarna i den kristna församlingen. Sedan används orden äldste och även det grekiska ordet *episkopos* som betyder ”översyningsman”. Det är därifrån vi har ordet biskop, men i Svenska Folkbibeln är det översatt till ”församlingsledare”. Alla dessa tre ord handlar om samma ämbete och jag gör precis som Nya testamentets författare och använder de här orden synonymt. I vår församling kallar vi oss för äldste för att vi uppfattar att det ordet är minst belastat med obibliska förväntningar, men för Nya testamentets del skulle vi lika gärna ha kallat oss för biskopar eller pastorer. På gudstjänstbladets baksida lade jag in ett litet diagram som ger en indikation på var de olika orden används och hur de används synonymt med varandra.

Dessutom, när jag ändå håller på och klagör grejer. Alltid när dessa ord står i sammanhanget av en församling så står de i plural. Faktum är att i Nya testamentet kan vi inte hitta en enda församling som bara har en enda pastor. Det förekom helt enkelt inte under Nya testamentets tid. Ett av de tydligaste exemplen på det är i Apg 14:23 när Barnabas och Paulus kommer tillbaka till Antiokia några veckor efter att de grundat församlingar i olika städer. Vers 23 säger,

Apostlagärningarna 14:23 (SFB-15)

²³I varje församling utsåg de äldste [plural] åt dem, och efter bön och fasta överlämnade de dem åt Herren som de hade kommit till tro på.

Det här var helt nya församlingar och de var säkert små. Men inte en enda hade bara en enda äldste utan alla hade minst två. Det finns inga församlingar i Bibeln med en enda pastor. Det är goda nyheter eftersom den plikt som Bibeln lägger på de äldste är svindlande.

Vad innebär det att "herda"?

Det leder oss tillbaka till frågan vad det innebär att "herda" flocken? Jag vill visa fyra övergripande uppgifter.

1. Ge fåren mat - undervisning

Det främsta ansvaret för en herde är att ge fåren mat. Vi minns Jesu ord till Petrus; två gånger sa han "för mina får på bete". Ge dem mat. Det handlar om undervisning och det är förstas anledningen till att en av två färdigheter en pastor ska ha är att han ska vara en god lärare. Jag har läst Efesierbrevet 4:11 för er många gånger tidigare, men låt oss titta på den texten igen.

Efesierbrevet 4:11-13 (SFB-15)

¹¹Och han gav några till apostlar, andra till profeter, andra till evangelister och andra till herdar och lärare, ¹²för att utrusta de heliga till att fullgöra sin tjänst att bygga upp Kristi kropp ¹³tills vi alla når fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds Son, som en fullvuxen man med ett mått av mognad som motsvarar Kristi fullhet.

Målet är att alla i församlingen ska nå ett mått av mognad som motsvarar Kristi fullhet. Som äldste arbetar och strävar vi alltid mot att den församling som anförtrotts oss ska växa och mogna som kristna. Det gör vi genom att undervisa; dels genom gudstjänsternas böner och predikan, men även genom att sitta ner en och en eller i grupper och läsa Bibeln tillsammans eller genom att dela livet tillsammans på olika sätt. Genom sin undervisning utrustar herdarna de heliga så att de heliga kan fullgöra sin tjänst att bygga upp varandra i Kristi kropp "tills vi alla når fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds Son, som en fullvuxen man med ett mått av mognad som motsvarar Kristi fullhet."

Så undervisningen är pastorerna främsta verktyg. Men det finns ytterligare en aspekt i det här som handlar om identifiera och utveckla personer som kan bli framtida äldste. Paulus säger i Andra Timotheosbrevet 2:2,

2 Timotheosbrevet 2:2 (SFB-15)

²Det du har hört av mig inför många vittnen ska du anförtro åt pålitliga personer som i sin tur ska kunna undervisa andra.

Det är en fascinerande liten vers som innehåller fyra generationer av lärjungar. Det här är ett perspektiv som är oerhört viktigt hos en pastor; att ta vara på det vi fått och träna framtida äldste som i sin tur kan undervisa andra. Att arbeta för en struktur där vi kan tala om andliga barnbarn och barnbarnsbarn. Så en pastor inte bara undervisar sin församling; han

identifierar och undervisar andra som i sin tur kan växa in i pastorsrollen och fortsätta arbetet.

2. Beskydd – varna och förmana

För det andra innebär en herdes uppgift att *beskydda* fåren. Det kan handla om att i predikningar varna för villolärer som kan verka attraherande för församlingsmedlemmarna på olika sätt. Därför är det viktigt att en pastor är teologiskt klarsynt och kan se igenom och avslöja de dimridåer som så ofta läggs ut för att dölja falsk lära.

Ibland kanske det inte handlar så mycket om felaktig teologi som det kan handla om olika praktiker som får församlingen att tappa blicken på målet och vilseleder. Det kan också handla om att söka upp medlemmar och varna och förmana. Jag har redan talat en del om varför det är så viktigt att förmana varandra, särskilt i predikan om församlingsdisciplin, men jag kan bara upprepa att det handlar om att synd i alla sammanhang måste tas på största allvar. Paulus jämför det med en bit jäst som så småningom genomsyrar hela degen om man inte rensar bort den. En del i att beskydda flokken handlar om att beskydda den från att skada sig själv.

3. Leda

En tredje uppgift som en pastor har är att vara en ledare. Hör vad Mose sa till Gud under den helige Andes inspiration under Israels vandring i öknen. Det handlar om vem som skulle efterträda Mose.

4 Moseboken 27:16-17 (SFB-15)

16"Å Herren, den Gud som råder över anden i allt kött, sätta en man över församlingen 17 som kan gå i spetsen för dem när de drar ut och kommer tillbaka, och som kan vara deras ledare och anförare så att Herrens församling inte blir som får utan herde."

Det finns förstås en aspekt i pastorskapet som handlar om ledarskap.

I Titus 1:7 säger Paulus att församlingsledaren ska vara oförvitlig eftersom han är en Guds *förvaltare*. Det är ett ord som handlar om ledarskap. Han har satts att förvalta Guds egendom; Guds hushåll. Också ordet "biskop" handlar om ledarskap. Aposteln Petrus uppmanar de äldste att vara herdar för Guds hjord och *vaka* över den, det vill säga, att utöva tillsyn; att leda den.

Hebreerbrevets författare talar om att församlingen ska lyda sina ledare och underordna sig dem, eftersom de vakar över era själar och ska avlägga räkenskap (Hebr 13:17). Det lär oss att Gud har satt upp en struktur, precis som i samhället; en ordning av auktoritet som är gudagiven. I samhället har vi makthavare som stiftar lagar och poliser som får använda våld för att upprätthålla lagen. Som kristna ska vi underordna oss den strukturen, eftersom det är något som Gud har gett oss, enligt Romarbrevet 13. Det betyder inte att vi nödvändigtvis har de *bästa* lagstiftare som landet kan erbjuda eller att vi har de *bästa* poliser. Det kanske är så att du skulle vara en bättre polis. Men det spelar ingen roll om du inte har fått den auktoriteten delegerad. Du kan vara hur bra polis som helst, men om du går ut på stan och fångar bovar och håller dem inspärrade så bryter du mot lagen. Du måste underordna dig den struktur som finns.

På liknande sätt har Gud gett oss en struktur för auktoritet i församlingen, där församlingens pastorer förväntas leda. Vi är bristfälliga och det kan mycket väl vara så att någon annan skulle göra det bättre. Men det är den ordning Gud har satt upp och vi får lita på att det är

för församlingens bästa. Därför måste en pastor våga leda och riskera att göra någon besviken och församlingen måste våga bli ledd och lita på att den ytterst sett vilar i Guds händer.

4. Ta hand om de svaga

En fjärde viktig uppgift som en pastor har är att ta hand om de svaga och söka efter de som går vilse. Eftersom vi talar i andliga termer här är det saker som ligger väldigt nära varandra: att ta hand om de svaga och söka efter de som går vilse.

Minns du att Jakob i Första Mosebok var fåraherde för sin morbror Laban i 20 år? Vid ett tillfälle beklagade han sig för Laban hur mycket arbete det var.

¹ Moseboken 31:38-40 (SFB-15)

³⁸I tjugo år har jag varit hos dig. Dina tackor och getter har inte fått missfall och jag har inte ätit av baggarna i din hjord. ³⁹Jag kom aldrig med något inhjälrvivet djur till dig, jag var tvungen att ersätta det själv. Du krävde ersättning av mig för det stulna, antingen det stulits på dagen eller på natten. ⁴⁰Så hade jag det. Om dagen plågades jag av hetta och om natten av köld, och sömnen flydde ifrån mig.

Som kontrast kan vi läsa hur profeten Hesekiel profeterar mot Israels ledare i det 34:e kapitlet,

Hesekiel 34:2 (SFB-15)

²[...]”Ve er, ni Israels herdar som bara har tagit hand om er själva! Skulle inte herdarna ta hand om hjorden?

Och hur hade de misslyckats som herdar?

Hesekiel 34:4 (SFB-15)

⁴De svaga stärkte ni inte, de sjuka botade ni inte, de sårade förband ni inte, de som drivit vilse förde ni inte tillbaka, de förlorade sökte ni inte upp[...].

Och vad fick det för resultat?

Hesekiel 34:5-6 (SFB-15)

⁵De skingrades, eftersom de inte hade någon herde. De blev till mat åt markens alla djur när de skingrades. ⁶Mina får irrar omkring på alla berg och alla höga kullar. Över hela landet är mina får skingrade utan att någon frågar efter dem eller söker upp dem.

Men, Gud gav ett fantastiskt löfte,

Hesekiel 34:11-12 (SFB-15)

¹¹För så säger Herren Gud: Jag ska själv söka upp mina får och ta mig an dem. ¹²Liksom en herde tar sig an sin hjord när han är bland sina får som varit skingrade, så ska också jag ta mig an mina får och rädda dem från alla de orter dit de skingrades en mulen och mörk dag.

Så Gud kom, i Jesus Kristus och han samlade fåren till en ny flock. Han kallade sig själv för den gode herden som lade ner sitt liv för fåren och som gick för att söka det som var förlorat. Pastorerna i en kristen församling är underherdar som vakar över den jord som Kristus samlat till sig. När någon i församlingen vacklar i sin tro hör det till pastorernas uppdrag att vara där och laga det som gått sönder; att ge andlig vård och vägledning. Om någon försvinner vill vi alla i församlingen söka efter den personen, men det är pastorernas ansvar att se till att den personen inte bara försvinner ut i tomheten. Därför bör en grupp äldste ägna en stor del av

sin tid åt att diskutera medlemmar för att försäkra sig om att alla mår väl. Och be för dem, att Gud som är den store läkaren får ge den läkedom den skadade behöver.

Så vi har alltså en övergripande uppmaning att ge akt på sig själva och på hela den hjord där den helige Ande har satt dem som ledare, till att vara herdar för Guds församling som han har köpt med sitt eget blod. Vi har sett vad de äldste kan titta efter när de ger akt på sig själva, en äldstes kvalifikationer och vi har sett att pastorsuppdraget handlar om att ge fåren mat och beskydd, ledarskap och att söka de som går vilse.

III. UPPDRAGETS STORHET: FYRA SKÄL

Nu går vi vidare till den sista punkten och tittar på fyra skäl till uppdragets storhet. Här har vi fyra kraftfulla motiveringar till varför församlingens pastorer ska göra det. Det är ett oerhört ansvar, och här får vi se hur insatserna höjs ytterligare.

1. Köpt med Guds eget blod

För det första. Församlingen är köpt med Guds eget blod.

Apostlagärningarna 20:28 (SFB-15)

²⁸Ge akt på er själva och hela den hjord där den helige Ande har satt er som ledare, till att vara herdar för Guds församling som han har köpt **med sitt eget blod**.

Paulus tar fram det tyngsta artilleriet han har. Varför ska de äldste vara trofasta i sitt uppdrag? För att församlingen är mer värdefull än något annat på denna jord. Den är köpt till högsta tänkbara pris.

Jag hörde John Piper ge en illustration. Han sa så här

Föreställ dig att jag är en ensam pappa med fyra barn. Min fru har dött, hon är borta. En av er i församlingen bjuder med oss på djuphavsfiske i den mexikanska golfen. Vi är ute i båten, men stannar till lite ute på havet. Min yngsta pojke står i båten och spanar ut över havet, men när båten gungar till så trillar han över relingen och ner i vattnet. Jag ser det och dyker ner efter honom och efter tio långa sekunder kommer jag upp ur vattnet med honom i famnen. Jag puttar upp honom i båten och precis när jag ska klättra upp så kommer en haj från ingenstans och biter av halva min kropp. Du drar mig upp i båten och det är uppenbart att jag kommer att blöda till döds inom några minuter. Det sista jag säger är: "ta hand om min pojke." Sedan är jag borta.

Berättelsen ger oss en känsla för allvaret i vad Jesus har gjort. Han tog sin församling och betalade för den med sitt eget liv. Nu har han överlämnat församlingen till de äldstes vård och säger "ta hand om mitt barn. Ta hand om min brud."

Därför kan dessa äldste i Efesos och i Göteborgs 8:e Baptistförsamling inte ge upp. Den här sargade samlingen människor är köpta till högsta tänkbara pris. De äldste ska vaka över dem eftersom de är oändligt värdefulla.

2. Insatta av den helige Ande

Det andra motivet, det andra skälet till uppdragets storhet, är att de äldste har blivit utsedda av Gud för detta arbete. De har inte valt sig själva.

Apostlagärningarna 20:28 (SFB-15)

²⁸Ge akt på er själva och hela den hjord **där den helige Ande har satt er som ledare**, till att vara herdar för Guds församling som han har köpt med sitt eget blod.

Vilket märkligt påstående. Vem har insatt pastorerna i denna roll? Gjorde församlingen det när de valde dem? Gjorde pastorerna det genom sina egna personliga beslut? Båda dessa är förstås sanna i olika bemärkelser, men om vi ska lyssna på den här texten så är det framförallt Gud, den helige Ande, som satte dem där.

Vi har en Gud som är stor nog att förordna varje molekyls resa genom detta kosmos. Och här säger Paulus att den helige Ande har verkat genom allt detta. Det är den helige Ande som gett individerna viljan att tjäna som äldste. Det är den helige Ande som utrustat dem och gjort dem kvalificerade för uppdraget. Och det är den helige Ande som lett församlingen i att ta emot dem och bekräfta dem som äldste. Om församlingen har äldste som är kvalificerade enligt Guds ord kan vi vara helt säkra på att det är den helige Ande som satt dem där. Om vi däremot har äldste som har utsetts till äldste i strid med Guds ord är församlingen i fara och vi måste omvända oss. Gud har uppenbarat sin vilja för oss och därmed också gett oss uppdraget att använda hans Ord för att urskilja vad som är rätt och rent och behagar honom.

3. Flocken är alltid i fara

Det tredje skälet till varför uppdraget är så stort och viktigt är att församlingen alltid är i fara. Paulus säger i vers 29-30,

Apostlagärningarna 20:29-30 (SFB-15)

²⁹Jag vet att när jag lämnat er ska rovlystna vargar tränga in bland er, och de kommer inte att skona hjorden. ³⁰Ja, bland er själva ska män träda fram som förvränger sanningen för att dra över lärjungarna på sin sida.

Det är allvarliga saker. Paulus säger att det här kommer att ske när han försvunnit. Om vi vill se hur det gick för den här församlingen kan vi läsa Första och Andra brevet till Timotheos. Timotheos var pastor i församlingen i Efesos och från breven till honom kan vi förstå att vargarna redan var där.

Motivet är alltså att församlingen alltid är i fara. Faran är alltid nära. Jesus talade om att vi ska akta oss för falska profeter för de är som vargar i fårkläder (Matt 7:15). Här ser vi hur Paulus säger samma sak. Han säger att vargarna ska träda fram ur deras egen krets (SFB-98), eller ur deras egna led (B2000).

Vad gör man för att skydda flocken från vargar inuti flocken? De ser ut som får! De har lärt sig fårens språk och fårens beteende. Jesus säger att vi ska känna igen dem på deras frukt. Han säger att man plockar inte vindruvor från törnbuskar. Vi får lyssna på deras ord. Vad är det som kommer ut från deras mun? Känner vi igen Andens frukter? Ser vi sann omvändelse i deras liv?

Ser vi en glädje och förundran inför Guds ord? Ser vi en person som tar emot det med glädje och vill underordna sig? Eller letar han hela tiden letar dolda meningar i Bibeln som man måste ha en särskild sorts insikt för att förstå? Kämpar han för att bevara den tro som en gång för alla överlämnats åt de heliga (Judas 3)? Eller använder han sig själv och sina känslor som alltings måttstock?

4. Paulus eget exempel

Den fjärde och sista motiveringen till uppdragets storhet finns i vers 31 och är ingen överraskning för oss. Det är Paulus eget exempel.

Apostlagärningarna 20:31 (SFB-15)

»Var därför vakna och kom ihåg att jag i tre års tid, natt och dag, aldrig har slutat förmana var och en av er under tårar.

Oupphörligt arbete, dag och natt. Förmaningar under tårar. Han hade lagt grunden och han hade inte hållit någon kraft tillbaka. Han hade bedrivit någon sorts bibelskola i Tyrannus sal under förmiddagarna när den inte användes. Han hade utbildat ledare och tröstat svaga får. Och vi kan nästan höra hans röst: »vi talar om Guds älskade ägodel här. Vi talar om Guds folk, för vilket Jesus var villig att bära Guds vrede in i det fruktansvärda mörkret. Håll ingenting tillbaka. Älska dem. Ge dig själv för dem. Och tröttna aldrig på att visa dem skönheten i evangeliet om Jesus Kristus. Ni existerar för att framställa denna församling i helighet.»